

DIMITRIOS

nr.51 – iunie 2014

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CV DĂINTEL SĂPTĂMĂNII

Lecția Sinodului I Ecumenic

pr. paroh Mihai Gojgar

Duminica a VII-a după Paști este un moment de cinstire a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, cei care au formulat primele șapte articole din Crezul ortodox. Aceste articole mărturisesc deoființimea, dumnezeirea Mântuitorului Iisus Hristos, Cel întrupat, răstignit, mort, înviat și înălțat "pentru noi și pentru a noastră mântuire". Desfășurat în 325, la Niceea (azi, Iznik, în nord-vestul Turciei), evenimentul a așezat în scris credința Bisericii, o singură voce, unitară și pacificatoare. Organizarea marelui și ineditului întâlniri a revenit Sfântului Împărat Constantin cel Mare. Iubind Biserica și dorind liniștea ei și a Imperiului Roman, a făcut tot ce se putea pentru buna rânduială. Printre participanții la Sinod s-a numărat o serie de episcopi care erau recunoscuți, la acea dată, pentru viața lor sfântă și pentru prigoanele la care fuseseră supuși de către romani în perioadele persecuțiilor. Istoricul Teodoret relatează că mulți dintre ei purtau în înșeși trupurile lor mărturiile acestor acte de martiriu: „Iacob, episcop al Antiohiei de Mygdonia, care este numit Nissibis de către sirieni și asirieni, înviase morții și-i adusesse la viață și făcuse multe alte minuni... Pavel al Neo-Cezareei era privat de folosința ambelor mâini prin aplicarea unui fier înroșit în foc ce a făcut ca nervii ce dau mișcare mușchilor să se contracte și să moară... Unii aveau scos ochiul cel drept, alții își pierduseră brațul drept, printre aceștia numărându-se Pafnutie din Egipt. Pe scurt, sinodul arăta ca o adunare a unei armate de martiri”. La data rânduită sinodului spre lămurirea subiectelor controversate, s-au adunat toți cei ce urmau să hotărască într-o sală aflată chiar în inima palatului. În sală – care părea că le depășește pe celelalte ca mărime – fusese așezat în ordine, de o parte și de cealaltă, un mare număr de scaune. Pătrunzând înăuntru, cei chemați s-au așezat fiecare pe locul său. Și după ce, cu fastul convenit – au șezut cu toții în așteptarea Împăratului (care trebuia să apară dintr-o clipă în alta), s-a așternut, stăpână, tăcerea.” Eusebiu de Cezareea relatează că „În final, au apărut din suita împăratului mai întâi unul, pe urmă altul, apoi și un al treilea bărbat. Pe urmă au început să se înșire și alții, nu însă aparținând oastei sau obișnuiților soldați din gardă, ci numai dintre cei ce-i erau prieteni apropiați. La un semn, vestind apropierea lui Constantin, s-a ridicat întreaga adunare. Atunci a intrat și împăratul, pătrunzând până chiar în mijlocul lor, aidoma unui

înger trimis de Dumnezeu din cer. [...] După ce, pășind mai departe, a ajuns în mijlocul rândului din față, Constantin s-a oprit în dreptul unui scăunel făcut din aur, care-l aștepta, dar pe care n-a primit să șadă, mai înainte ca episcopii să-l fi poftit să ia loc. La fel cu toți cei din alai”. Constantin Noica spune: “Cultura europeană se naște în spațiul bizantin, în anul 325, odată cu Sinodul de la Niceea”. Europa își părăsește treptat, dar sigur, crezurile sale. Iubirea de Dumnezeu și de semeni sunt schimonosite și batjocorite, lăsând loc absolutizării egoismului, femeilor cu barbă, libertinismului și ateismului. Dacă te uitați în sala sinodală de la 325 vedeți altceva: dragoste jertfelnică pentru Biserică, relativizarea propriilor dorințe, martiri demni, rânduială și evlavie. Și, în afară de formularea primei părți a Crezului, rămâne și gestul acesta plin de respect, smerenie și tact: Împăratul vremelnic al lumii greco-romane, stăpânul celui mai întins teritoriu, Constantin, așteaptă în picioare în fața câtorva sute de bătrâni neputincioși cu trupul, dar cu inimi de diamant. Ce lecție pentru noi! Și cred că toți avem câte ceva de învățat.

DOMINICĂ LA IARBĂ VERDE

Constance Penverne

Când ai de gând să mergi la picnic e bine să te pregătești dinainte. Să iei cu tine pătură, să alcătuiești bufetul rece și băuturile răcoritoare, să storci lămâile și să pui sticla cu limonadă la rece de cu seară, așa cum a făcut părintele diacon Bogdan Bădiță etc. Eu și prietenele mele am aflat în ultimul moment despre ieșirea la iarbă verde a grupului de la Biserica Sfântul Dumitru Poșta și, cum cele mai plăcute momente din viață sunt cele care vin pe neașteptate, ne-am alăturat fără ezitare. Ziua se anunța călduroasă încă de dimineată, tocmai bună ca să te retragi la umbră, undeva pe malul lacului. Cernica era destinația aleasă și la începutul după-amiezii am ajuns în mica pădure transformată în ultimii ani de un întreprinzător în parc de distracții pentru amatorii de tiroliene. Ultima dată când fusesem aici, acum vreo douăzeci de ani, parcul amenajat nu exista, era doar pădurea, iar impresia de disconfort generat de condițiile promiscue de igienă m-a făcut să nu mai revin. Aerul era plin, ca și atunci, de fumul grătarelor, toate mesele și băncile din lemn erau ocupate. O parte dintre prietenii noștri ajunseseră înainte, așa că masa era deja întinsă. "Dejunul pe iarbă" se putea numi ceea ce vedeam, dar imaginea era cuminte și armonioasă, nicidecum ca în tabloul cu același titlu de Eduard Manet care scandalizase vizitatorii Salonului Independenților în 1864. Bucatele au fost binecuvântate prin rugăciunea părintelui paroh și toată lumea a fost ospătată cu generozitate. Au urmat jocurile de societate clasice și consacrate: rummy, cărți. Amatorii de mișcare au ales racheta de badminton sau plimbarea în căutare de înghețată. Dialogul animat a fost captivant și plăcut. Alexandra, care de abia în toamnă merge la școală în clasa pregătitoare, știe să scrie: se apropia sfioasă de fiecare ca să ne dea un bilețel scris de ea cu numele noastre. Păsările ciripeau, oamenii sporăvăiau vesel, copiii se jucau prin preajmă, aerul vibra de căldură. Jânțarii au fost singurii care ne-au deranjat. Între "Serviți o bucată de plăcintă, doamnă! De care vreți, cu dovleac sau cu brânză? Cine a făcut-o? Poftiți un pătrat de ciocolată cu cremă de mentă! E prea mult, ne răsfățați! Cine mai vrea limonadă? Eu, vă rog, mulțumesc!" și un comentariu despre alegerile europarlamentare, nici n-am băgat de seamă cum a trecut timpul. Am plecat cu sentimentul că începem să ne cunoaștem, să ne descoperim, că ne vom saluta de aici înainte și ne vom întreba firesc "ce mai faceți?" Cu cât vorbim mai mult unii cu alții, cu atât legăturile sunt mai puternice și asta este ceea ce ne dorim cu toții, să simțim că facem parte dintr-o familie creștină, de oameni cuminți și generoși, că devenim prieteni. Aștept data viitoare.

RUGĂCIUNE PENTRU POGORÂREA SFÂNTULUI DVH

Duhule Sfânt, Dumnezeu Viu, Veșnic, Atotfăcător și Iubitor de oameni, vino și nu ne lăsa pe noi păcătoșii să cădem în prăpastia păcatelor, ci scapă-ne de tot ce ne îndepărtează de Tine! Vino, Duhule Sfânt, și întărește-ne credința, smerește-ne și cu răbdare îndreaptă-ne pe calea cea bună a învățaturii Sfintei Evanghelii, propăvăduită de Domnul Iisus Hristos! Te rugăm, vino, fă-ți lăcaș sfânt în inimile noastre și înmulțește în ele iubirea sfântă pentru Tine! Vino, Doamne, binecuvintează puterea cea bună din noi și acoperă-ne cu Harul Tău, ca înțelepțindu-ne să lucrăm cele bune în tot restul vieții! Vino, Duhule Sfânt și Te sălășluiește întru noi, ca înarmați cu Puterea Ta Sfântă și cu minunata Învățătură Cerească să mergem pe calea mântuirii, înfăptuind în toate Voia Ta! Vino Doamne, în inimile noastre, că Te iubim, Te slăvim, Te preacinștim și Îți mulțumim pentru toate! Amin!

diac. Bogdan Bădiță

La zece zile după marele praznic al Înălțării Domnului, respectiv la 50 de zile de la Învierea Sa, prăznuim Rusaliile, adică Pogorârea Duhului Sfânt, cunoscută și sub denumirea de Cincizecime. În primele secole praznicul Cincizecimii se sărbătorea odată cu Înălțarea Domnului. Cele două sărbători s-au separat în jurul anului 400. Dacă prin lucrarea Duhului Sfânt, Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat, tot prin lucrarea Duhului Sfânt ni se împărtășește viața în Hristos. Astăzi este ziua de naștere a Bisericii lui Hristos. Este începutul unei alte vieți, o viață în Duhul Sfânt care nu mai este pândită de moarte, ci biruiește moartea. Acum vedem că destinația ultimă a omului nu mai este moartea, groapa, ci viața veșnică în noul Adam, Iisus Hristos. Biserica, constituie astfel prin aceasta o extindere a vieții lui Hristos în noi. La evenimentul Pogorârii Sfântului Duh, Apostolii erau toți prezenți și primesc Sfântul Duh în inimile și sufletele lor, devenind acum toți icoane ale lui Hristos, Domnul. Astfel Duhul rămâne în ei și cu ei. Duhul Sfânt nu aduce un alt adevăr, ci Îl aduce pe Hristos în noi. De aici avem, prin invocarea Duhului Sfânt la hirotonie, succesiunea harului de la Apostoli la toți diaconii, preoții și episcopii zilelor noastre, prin ei dăinuind până la sfârșitul veacurilor. A treia Persoană a Preasfintei Treimi este arhitectul din interior al Bisericii, Sfântul Duh, Cel ce sfințește în noi toate cele trupești și sufletești. Duhul a întărit Apostolii și i-a înțelepțit. De aceea Apostolii au scris Noul Testament prin inspirația Duhului, primind și darul de a vorbi în diferite limbi. Ei trebuiau să propovăduiască învățătura Domnului pe întreg pământul și fiecare, după Cincizecime, merge într-o

anumită parte a lumii pentru a învăța, hirotoni și împărtăși cuvântul și lucrarea Fiului lui Dumnezeu în lume. Ca o consecință a luminii pline de dar și înțelepciune a Duhului, la Cincizecime, Sfântul Apostol Petru ține o cuvântare, atât de profundă și impresionantă, încât în urma acesteia primesc botezul peste 3000 de oameni. Faptul că într-un gând și o credință masa aceasta de persoane mărturisesc și hotărăsc să Îl urmeze Mântuitorului, nu este decât lucrarea Duhului Sfânt. Și pentru că azi este ziua de naștere a Bisericii Creștine, vă îndemn să meditați la puterea sfințitoare a lui Dumnezeu care se revarsă pentru jertfa Domnului Hristos, prin harul Duhului Sfânt în Biserică. Numai prin lucrarea Bisericii harul se pogoră în inimile noastre pline de patimi și scoate de acolo păcatul. Doar așa putem fi cu adevărat liberi și putem trăi din ce în ce mai intens prin Sfânta Euharistie viața curată și sfântă în Hristos.

MOȘII DE VARĂ

pr. Marius Curelea

În sâmbăta dinaintea duminicii Rusaliilor, numită "sâmbăta Rusaliilor", "sâmbăta dinaintea duminicii pogorârii Sfântului Duh" ori "Moșii de vară", are loc pomenirea generală a celor adormiți întru Domnul. "Moșii" sunt considerați a fi strămoșii, antemergătorii noștri pe pământ, părinții sau rudele noastre apropiate care s-au săvârșit întru dreaptă credință. Biserica ne învață că viața omului nu se sfârșește odată cu moartea trupului. De aceea, creștinii nu-și uită morții după îngroparea lor, ci se roagă pentru ei, pomenirile și rugăciunile, pentru cei adormiți, fiind o dovadă a dragostei de aproapele, fiindcă toți suntem pecetluiți în Hristos, iar harul face începutul mântuirii. Moșii de vară, ținuți în sâmbăta Rusaliilor, reprezintă unul dintre cele mai importante momente ale cultului celor adormiți întru Domnul. În tradiția populară moșii fac parte dintre moșii arhaici, ei fiind văzuți drept nouă uncheși bătrâni vestiți, grație bunătății și minunilor făcute de ei. În trecut, se credea că sufletele morților, după ce au părăsit mormintele în Joia Mare și au zburat slobode timp de 50 de zile, se întorc la locurile de veci în sâmbăta Rusaliilor. Pentru ca această reîntoarcere să se desfășoare fără incidente, oamenii săvârșeau rituri de înduplecare a spiritelor morților cum ar fi împodobirea gospodăriilor și mormintelor cu ramuri de tei, pomeni fastuoase, practici păstrate în satele bucovinene până astăzi. Cu prilejul Moșilor de Vară, oamenii dau de pomană câni,

oale, străchini de lut sau vase de lemn ornate cu flori ori cireșe și umplute cu apă, lapte ori vin, dar și mâncare gătită (caldă), împreună cu pâine, colaci și lumânări aprinse. Vasele cu apă, vin și lapte sunt elemente simbolice, prin care oamenii se asigură că cei morți vor avea ce bea pe lumea cealaltă. Obiceiul de a împărți vase de lut are, se pare, drept scop reamintirea faptului că toți oamenii sunt făcuți din pământ, în pământ găsindu-și sălaș după moarte. În vremurile de demult, în vase sau coafe se turna apă de la un izvor sau o fântână, lăsându-se apoi în acel loc câte un ban, ca o formă de plată pentru apă, astfel încât pomana să fie primită. În unele zone, a doua zi după Moșii de vară, adică în Duminica Rusaliilor, se dau de pomană porții de orez cu lapte, aceste bucate nefiind așternute în farfurii, ci pe frunze de tei. Se zice că morții care nu au fost pomeniți revin în morminte cu o frunză de tei în gură, aceste împărțiri de orez și colărezi fiind destinați acelor "moși" care nu au primit nimic. Moșii de vară reprezintă un moment de vie și profundă comuniune cu cei răposați, pentru că adevărații creștini simt nevoia legăturii cu frații lor prin rugăciune, prin pomeniri și prin slujbe speciale, și au obligația firească să-i pomenească pe cei adormiți. De aceea, această zi trebuie respectată și cultivată, pentru că astfel putem întreține viu cultul morților și legătura cu pământul sfânt al țării care acoperă osemintele lor.

PRĂZNUIREA SFÂNTULUI IUDA TADEUL

Pe 19 iunie se face prăznuirea Sfântului Iuda Tadeul. Sunt mulți cei care se roagă la Sfântul Iuda și spun zilnic rugăciunea sa. Miercuri, 18 iunie, de la ora 18, vom săvârși Vecernia, iar joi, de la ora 8, Utrenia și Sfânta Liturghie. E un prilej să ne întâlnim toți, cei care știm cât de mult ne ajută.

Pe pagina de facebook editată de biserica noastră, găsiți permanent articole și anunțuri de actualitate.

Vă rugăm să ne urmăriți pe: <https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>.

Mulțumim!

Mulțumim tuturor celor care au sprijinit și sprijină activitatea Bisericii Sfântul Dumitru- Poștă, aducându-și aportul la întreținerea și înfrumusețarea lăcașului de cult, organizarea și susținerea activităților social-filantropice în cadrul parohiei, cât și la menținerea unei atmosfere de comuniune și prietenie.

Contribuția anuală a credincioșilor Parohiei Sf. Dumitru-Poștă este de 100 de lei. Persoanele cu dificultăți materiale sunt scutite. Această contribuție anuală este folosită în special pentru plata utilităților.

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Program seri catehetice

2 iunie- Sfinții români ; cap. 9 de la Ioan

9 iunie- Proscomidia- istoric, simbolică, exemplificare ; cap. 10 de la Ioan

16 iunie- Sf. Liturghie – istoric, simbolică; cap. 11 de la Ioan

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" însirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

**Biserica
Sf. Dumitru – Poștă**

**Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631**

Program liturgic

Duminică	8.00 - Utrenia și Sf. Liturghie
Luni	18.00 – Program de spovedanie 19.00 – Seară Catehetică
Miercuri	18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri	18.00 – Acatist
Sâmbătă	10.00 - Parastas